

om jeg saa maa sige, eneafgørende med Hensyn til, hvor meget de vedkommende skal have i Løn. Dette var ogsaa Tilfældet efter Lovforslaget i den Form, hvori det blev fremsat af Kirkeministeren her i Tinget; naar vi holder fast ved denne Affattelse, kunde vi derfor tænke os den Mulighed, at Kirkeministeren vilde støtte os, idet han saaledes kun opretholder det Forslag, som han selv har stillet.

Der er et Punkt i Betænkningen, der nærmest fremkommer som et Kompromis. Det er det Punkt, der angaar Organisterne. Der har i Udvalget været nogen Stemmning for at give disse en højere Løn; man er endt med i Betænkningen at optage en Udtalelse om, at Organisterne har stor Indflydelse paa den folkelige Musikopdragelse, og at man derfor bør give disse Mennesker en rimelig Løn, en Udtalelse, som man fra alle Sider har kunnet tiltræde.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at stemme for alle Ændringsforslagene med Undtagelse af Nr. 11, som jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme imod.

**Povlsen:** Jeg maa fraraade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillede af det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 7, 8 og 9. Hvis man vedtog disse Ændringsforslag, vilde man nemlig lovfæste den Inddeling i Honorarklasser, der er foreslaaet af den Kommission, som har behandlet dette Spørgsmaal, og hvis Betænkning findes som Bilag til Lovforslaget, og jeg mener ikke, at dette Kommissionens Forslag er heldigt. Det indeholder adskillige Urimeligheder, som jeg haaber, man vil komme bort fra ved Inddelingen i Honorarklasser. Dertil kommer, at jeg er sikker paa, at man i Virkeligheden bedre opnaar den Ensartethed, som ogsaa jeg ønsker under den nødvendige Hensyntagen til de store Forskelligheder, som gør sig gældende, ved at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 11, som det socialdemokratiske Mindretal ogsaa subsidiært har tiltraadt. Ogsaa derved lægger man Afgørelsen i Ministerens Haand, saaledes som jeg ved første Behandling har udtalt, man burde gøre, idet der kan rejses Klage fra enhver Side, og denne skal da ind til Ministeriet, som saa har den endelige Afgørelse. Ved Ændringsforslaget under Nr. 6

kommer man bort fra den Vanskelighed, der laa i Lovforslaget, idet der under 5te Honorarklasse vilde være samlet en hel Række meget uensartede Kordegnestillinger. Nu aabnes der Adgang for en retfærdigere Behandling, idet der oprettes to nye Honorarklasser, en, hvis Løn ligger over den, der i Lovforslaget er fastsat for 5te Honorarklasse, og en, hvis Løn ligger en lille Smule under. Angaaende det i Betænkningen omtalte Andragende fra „Dansk Organist- og Kantorsamfund“ og Betænkningens Bemærkninger om Organisternes Stilling vil jeg gerne udtale, at der i Udvalget fra radikal og konservativ Side var stillet Forslag om at imødekomme det Ønske, som fra Organist- og Kantorsamfundet var fremført overfor Udvalget. Vi var fra alle Sider i Udvalget enige om den store Betydning, som en Organist har for den Bys folkelige Musikliv, hvori han virker, og vi kunde ønske, at der toges alt muligt Hensyn dertil ved Fastsættelsen af hans Honorar. Men vi er ogsaa ganske klare over, at da det er Medlemmerne af Folkekirken, som skal yde dette Honorar, kan man ikke af Hensyn til den folkelige Musikopdragelse paalægge Befolkningen det som en Pligt at yde bestemte Honorarer til Organisterne. Vi har dog det Haab, at der vil blive taget alt muligt Hensyn til det her nævnte Forhold. Vi er for øvrigt af den Mening, at det er saa at sige umuligt at fastsætte Honorarklasser for Organisterne i Forhold til Befolkningstallet, idet der her er mange andre Hensyn, der gør sig gældende, som man ikke kan se bort fra. Derfor har vi ment, det var rettest at lade det have sit Forblivende ved Lovforslaget, som det foreligger, og har ikke ønsket at stille noget Ændringsforslag paa dette Punkt.

**S. C. Nørgaard:** Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Kirkeminister, fordi han har stillet Ændringsforslagene under Nr. 12 og 13, der tager Sigte paa nogle særegne Forhold, som blandt andet findes i den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Den i Henhold til Lov af 4. Oktober 1919 om Lønninger til Folkekirkeens Præster m. v. udskevne Kirkeskat virker paa sine Steder paa en ganske urimelig og uretfærdig Maade — jeg tror, jeg kan tilføje: paa en Maade, der ikke kan siges at være helt